tis vt nō. glo. ⁊ Ci. in. d. l. i. tertio quia de iure canonico ab
omni grauamine appellatur de ap. c. ſuper eo. ⁊ c. ad aures
per glo. in. l. i. §. ſi quis. ff. a qui. ap. nō lꝫ. ſed per dictā ꝓnū
ciationem eſt illatū grauamen ergo ⁊c. Per auctoritatem
probatꝰ qꝛ hanc qōem decidit Iaco. bu. in. l. ante ſniam. C.
quoꝝ app. nō reci. Contrariū eſt ueritas. nam per dictā ꝓ
nunciatōem tertius contradictoꝛ nō leditur niſi in detētati
one que minus eſt quā poſſeſſio ut in. l. iij. §. fi. ff. de acqui.
poſ. cōiuncta. l. non ſolum. §. qō vulgo. ff. de uſur. Sed a ſen
tentia lata ſup poſſeſſorio retinēde ſicut eſt in caſu ꝓpoſito
qꝛ tertius cōtradictoꝛ nititur ſibi retinere ⁊ reſeruare poſ-
ſeſſionē quam aſſerit ſe habere non appellatꝰ ſm omnes ut
nō. glo. in. d. l. i. ergo ⁊c. a ſnia primi decreti uel eius confir
matoria ſicut eſt hic nō appellatꝰ ut plene proſequitꝰ dy. in
materia primi directi in. l. ſi finita. §. iul. ⁊ per bar. eo. ti. l. ſi
forte nunc reſpōdeo ad obiecta ad id qō dꝛ de regula pro-
miſſiua ab illa excipitꝰ iſte caſus momentanee poſſeſſionis
ſeu detentatōis. Non ob. ſtatutū loquens de lucro fructuuꝫ
quoꝝ reſpectu appellatio permittitꝰ ut nō. bar. expreſſe in. l.
ante ſniam. C. quo. app. nō reci. quia illud eſt uerū quando
decretum operatꝰ ipſum lucrū ſed hic non operatꝰ quicquā
decretū ſed ipſū eſſe fructuarium. nam ſicut fructus ſequun
tur dñm iure dñi ſic uſufructus iuꝛ. uſufructus. ff. de uſufru.
l. ſi fur. deceſſerit lꝫ in fructuario hoc requiratꝰ ꝙ ſuo nomi
ne ſaltim recollecti ut. d. l. ſi fur. ⁊ l. ſi fructuarius meſſem.
Decretū igitur ⁊ ſnia confirmatoria dicti decreti nullum
affert preiudicium in fructibus nec in eoꝝ proprietate non
ob. dcm̄ Ia. quia nō decidit ſꝫ arguendo dicit ⁊ mouetꝰ ma
la rōne. ſ. quod non pōt appellare tertius qꝛ hec ſnia reſpe-
ctu tertij eſt diffinitio. fateoꝛ eniꝫ hoc ut. ſ. dixi ſꝫ non ſequi
tur eſt diffinitiua ergo pōt appellare. Nā a ſnia lata in poſ-
ſeſſorio ſimplici non appellatꝰ cum eſt retinēde ſm omnes
⁊ tamē illa ſnia diffinitiua eſt ut iam dixi nō ob. ꝙ de iure
canonico a quolibet grauamine appellatꝰ quia illud eſt ſer-
uandum in foro eccleſiaſtico ⁊ ēt in ciuili in terris eccleſie
in quibus hꝫ temporalē iuriſditionē eccleſia in alijs aūt ius
ciuile ut nō. Io. an. in. c. poſſeſſoꝛ de reg. iur. li. vi. Pre-
terea ⁊ de iure canonico illa regula ita generalis qō a quo
libet grauamine appellatꝰ recipit hanc limitatōem ut nō ap
pellatur in iudicio momentanee poſſeſſionis ⁊ ſic. d. l. i. C.
ſi de momen. poſſeſſione pōt dici canonizata ut no. Inno. i
c. pe. de op. no. nū. ⁊ hoc tenet glo. expreſſe. ij. q. vi. §. lꝫ au-
ſus lꝫ autem non poſſit appellari a ſnia diffinitiua in poſſeſ
ſorio tamē pōt appellari a qualibet interlocutoria lata i di
cto poſſeſſorio ante dcām diffinitiuam. rō eſt qꝛ grauamen
illatum per dictā interlocutoriā non eſt repabile ꝑ appella-
tionem a diffinitiua cū ſit prohibitum appellari ab ea qō
eſt nō. dignum ⁊ hoc uoluit Inno. in. c. ſignificauerunt in
uer. appellaſſe de teſti. cōcludo igitꝰ ex premiſſis a dcā ſnia
qua pronunciatum eſt non eſſe reuocandā tenutā uel prece
ptum ſed ualuiſſe ⁊ tenuiſſe ⁊ ipſis ꝓceptis parendum eē
appellari nō potuiſſe neqꝫ poſſe ⁊ ꝓdicta intelligo uera ſi
tertius cōtradictoꝛ ſolum iuꝛ poſſeſſoris aut detentoris cō-
tradicendo tenuete petijt illam reuocari ita ꝙ in cauſa reuo
cationis non eſt de ꝓprietate queſitum ita quod per cogni
tionem ipſius poſſit in ꝓprietate preiudicium generari. ⁊
hoc modo ſubſtentari poteſt opi. Iac. butri. Et ita dico ⁊
conſulo ego. angelus ⁊c. xlvij

Si viget ſtatutū ꝙ declinātibus iuriſditionem cōmunis
florentie per ſe uel alium non reddatꝰ ius utrum habeat lo
cum in preſbitero qui de manibus poteſtatis fuit relaxatus
ſi alium uelit facere detineri.

Tatuto Ciuitatis florentie canetꝰ
quod ſi quis per ſe uel ꝑ
alium declinauerit iuriſdictōem cōis floren-
tie ꝙ nō fiat ſibi ius nec audiatꝰ ab aliquo of
ficiali cōis florentie ⁊c. ut in dcō ſtatuto no-
bis tranſmiſſo latius continetꝰ accidit quod quidam preſbi
ter pro quodam exceſſu detentus eſt per dñm ꝑtātem florē
tie. vicarius dñi epiſcopi ſentiēs hoc dcō dño ꝑtāti ⁊ ſue cu
rie mittit litteras inhibitorias dicēs quod punitio dicti pre-
ſbiteri pertinet ad ipſum ꝓcipiendo ſub excōicationis pena
quod ad eum remittatꝰ dictus preſbiter puniendus qui dñs
ꝑtās auditus predictis pronūciauit dictum preſbiteruꝫ eſſe
remittendū dicto dño epiſcopo ⁊ deſcribendū eſſe in libro
declinantiū iuriſditioni cōis florentie nunc ad inſtantiā di-
cti preſbiteri captus eſt quidā vigore ſnie late per dños cō-
ſules artis lane ciuitatis florentie pro certo debito dꝛ pro ꝑ
te dicti capituli quod ad inſtantiā dicti preſbiteri capi nō de
buit nec pōt de iure cum declinauerit ⁊c. pro ꝑte dci preſbi
teri dꝛ quod potuit ipſe detineri ⁊ quod ipſe nō declinauit
iuriſditioni cōis florentie nec declinaſſe pōt dici uigore ꝓ-
nunciatōis facte per dcm̄ dñm ꝑtātem ſiue per eius iudiceꝫ
Nunc queritꝰ uiſis dictis ſtatutis ⁊ infra dcā ꝓnūciatōe ⁊
actis ⁊ actitatis in dicta cauſa ⁊ dcā ⁊ allegata per dictas
partes que ſint partes officiales in predictis.

Sta Queſtio nō reuocando in dubiuꝫ de
ſtatuentiū ꝑtāte quā pono ⁊ aſſero ꝓ
conſtanti nullā dubitatōem hꝫ quia ſic lex muni
cipalis ſcripta eſt ut ſiue quis declinet ſiue alius
pro eo ille in libro declinantiū ſcribendus eſt ⁊ nō pōt po-
ſtea audiri in aliquo iure ſuo ciuiliter uel criminalr ſiue er-
go hec. l. municipalis ſit equa uel iniqua ei ſtandū eſt ut. ff.
qui ⁊ a qui. l. ꝓſpexit ꝑꝑ quod cōcludo uiſis ſtatutis loquē
tibus de materia dcm̄ captū relaxandū eo ꝙ capi nō potuit
ad petitionē dci ſacerdotis uel ſui ꝓcuratoris qm̄ ſic lex ſcri
pta eſt. C. de fur. l. ancille. Item ⁊ ſi florētie uiget ſtatutum
ꝙ illud ius reddatꝰ clericus in curia ſeculari ꝙ laicus in ec
cleſiaſtica cōſiderato ꝙ nec ſcōꝝ canones aut iura ciuilia ſē
tentia diffinitiua pōt executioni mandari ꝑ ꝑſonalē captu-
rā cū alius ſit exequēdi ordo ut. ff. de re iudi. l. a diuo pio. §.
exequantꝰ ⁊ captatꝰ ultimo loco fiat ⁊ euitetꝰ ꝑ ceſſionē bo
noꝝ ut. C. qui bo. ce. poſ. l. i. cū ordo fuerit ꝑuerſus in exe
quendo reſcindi dꝫ captura ⁊ reſtitui dꝫ captus priſtine li-
bertati nec dicat quis ꝙ iſte nō declinauit ſed eps eū repe-
tierit qm̄ hec repetitio ad eius inſtantiā fcā proponitꝰ ut pꝫ
ex litteris epī ⁊ ſaltim ratihabite ſint ꝑ illū qꝛ uſus eſt illaꝝ
bn̄ficio qm̄ eoꝝ uigore paſſus eſt ſe relaxari uñ ſi declinare
nolebat debuit contradicere relaxationi ꝙ non fecit ⁊ ita
conſulo ego angelus. xlviij

Quomodo cognoſcatur an donatio ſit ſimulata uel in
fraudem creditorum facte.

uidam Franciſcus de florētia mer
catoꝛ florentinus ⁊ habens
apothecam ſeu fundū peruſij in quo quidem
fundico bardus de florentia erat factoꝛ dicti
franciſci ⁊ libros dicte apothece tenebat ⁊
ſuper illos ſcribebat debētes dare ⁊ inde recipere vt mos
eſt factorum. reperitur in libro dicte apothece ſeu fundi tā
manu ipſius franciſci qꝫ ipſius bardi ipſum bardum fuiſſe
⁊ eſſe debitorem dicti franciſci tempore quo erat factoꝛ di
cti franciſci in dicta apotheca in libris centū videlicet in an
no dñi mileſimo tricēteſimoſeptuageſimotertio ⁊ in anno
dñi mileſimotricēteſimoſeptuageſimoquarto poſtea vero i
anno dñi mileſimotricēteſimoſeptuageſimoquarto de men
ſe octobris reperitur ſcriptum in dicto libro quendā ſocie-
tas facta ⁊ cōpillata ꝑ ſupraſcriptos franciſcum ⁊ bardū
ſupraſcripta manu ipſoꝝ amborum que ſic dicit Io. franci
ſcus ſono cōtento ala ſupraſcripta dicta cōpagnia ⁊c. Io
bardo ſono contento a la ſupradicta compagnia poſtea ve
ro reperitur ſcriptum manu dicti bardi ad pedes ſupraſcri
ptarū ſcripturarū dicte ſocietatis rimanemo di cōcordia frā
ciſco ⁊ Io bardo che eſſe franciſco me prouideſe de ſala-
rio de queſto anno ⁊ che io nō foſſe tenuto ala dicta com
pagnia. Reperitur poſtea in dicto libro de menſe nouē
bris mileſimotricēteſimo ſeptuageſimo ſexto bardū predi-
ctum eſſe debitorē predicti franciſci in libris ducentis.
Poſtea vero ad pedes in dicto folio eſſe ſcriptum ma
nu dicti bardi dictis anno ⁊ menſe franciſco medi dare ꝑ
mio ſalario ſeruito de milletrecētoſetātaquatro de octobre
infino a di. xviij. de nouēbre milletrecētoſetantaſexe ⁊ nō
dicit quantitatē poſtea in illo ver. iuxta ſupradictā partitam
in eodē folio ⁊ ſeu carta reperitꝰ ſcriptum manu dicti fran
ciſci ſiamo rimanſi da cordio bardo ⁊ io in fino queſto di
de. Mccclxxvi. chio franciſco gli aſſigno ꝑ ſuo ſalario li-
uere. cc. ita quod videtur franciſco eſſe ſolutum de dictis li
bris. cc. de quibus ipſe bar. faciebat ſe debitorē franciſci in
anno. Mccclxxiij. ⁊ in anno. Mccclxxiiij. vſqꝫ ad annū.
Mccclxxvi. reperitur poſtea quod in anno. Mccclxxv. ō
menſe februarij ſupraſcripti franciſcus ⁊ bardus cum quo
dam alio contraſerūt ⁊ fecerunt quandam ſocietatē mercā
tie ꝑ quam reperitur dictum bardū fuiſſe ⁊ eſſe debitorem
dicti franciſci in libꝛ. mile ⁊ hodie ſimiliter eſt debitoꝛ in
magna ſūma ⁊ vltra dictas millelibras vt patet ō manu di
cti bardi ⁊ de hoc nō ſit queſtio quod ꝓpter dictam ſocie-
tatem dictus bar. nō ſit debitoꝛ dicti franciſci i magna quā-
titate